

KÖRÖS-VIDÉKI

hírlevél

XIII. évfolyam 12. (201.) szám

2003. december

A Körös-vidéki Hírlevél a KÖVIZIG internetes honlapján is megtalálható: www.kovizig.hu

1953-2003 ÜNNEPELTÜNK

A Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság megalakulásának 50 éves évfordulójáról 2003. december 3-án bensőséges rendezvény sorozaton emlékeztek meg a vízügyi igazgatóság dolgozói, nyugdíjasai, a gazdasági társaságok volt vízügyi dolgozói, sokan olyanok, akik 30–40 év feletti vízügyi szolgálati idővel rendelkeznek és azok, akik már 50 évvel ezelőtt, 1953-ban is vízügyi dolgozók voltak.

Az ünnepség sorozatot megtisztelték jelenlétükkel a megye vezetői, önkormányzatok képviselői, megyei intézmények vezetői, vízügyi társ-szervezetek, oktatási intézmények képviselői, vízgazdálkodási tanács tagjai.

A megemlékezéshez kapcsolódó program az igazgatóság központi székházának előcsarnokában dombormű avató ünnepséggel kezdődött, melyen *dr. Váradi József* vízügyi helyettes államtitkár felavatta *Debreczeni Zsóka-Pelcz Zoltán* keramikus művészek „Folyó” című domborművét.

Az avató beszédet *Bak Sándor* igazgató mondta el, aki méltatta az ünnepi alkalmat, és bemutatta a művészeket és a műalkotást:

Kedves Vendégeink, Kedves Munkatársaim!

Az egységes vízügyi szolgálat fennállásának 50. évfordulóját ünnepeljük ebben az évben. 1953. szeptember

Bak Sándor igazgató ünnepi megemlékezést tart

A domborműavató ünnepség

30-án jelent meg az a Kormányrendelet, amely alapján megalakult a Gyulai Vízügyi Igazgatóság.

A szervezet gyulai gyökerei azonban jóval régebbre nyúlnak vissza, gróf Széchenyi István javaslatára 1845. december 7-én alakult meg Gyulán a Körös-Szabályozási Társulat, 1869-ben pedig folyammérnöki hivatalt állítottak fel a városban. Ez időtől kezdve Gyulán mindig működött valamilyen vízgazdálkodási feladatokat ellátó hivatal.

A vízügyi igazgatóság fennállásának fél évszázados jubileumára büszkék vagyunk. Egyrészt azért, mert kevés szervezet tudott az elmúlt 50 év gazdasági, társadalmi, politikai változásai közepette lényegében változatlan

ÜNNEPELTÜNK

Folyó (Debreczeni Zsóka-Pelcz Zoltán alkotása)

feladatokkal megmaradni, és büszkék azért is, mert az ismétlődő ár- és belvizekkel szemben eredményesen megvívott csaták, valamint a térség vízgazdálkodási infrastruktúrájának fejlődése alapján úgy érezhetjük, nem szolgáltuk eredménytelenül a vizek ügyét.

Minden ünnep egy kicsit visszatekintés, de a jövő szempontjából is fontos, mert az ünnepek megalapozhatják a hétköznapokat is.

Az ünnepek különleges helyet foglalnak el az életünkben. Díszbe öltöztetjük nem csak a külsőnket, de ha az alkalom fontos számunkra, a szívünket is. És ilyenkor igyekszünk a környezetünket is még szebbé tenni.

A vízügyi igazgatóság központja fél évszázada ez az 1801-ben épült Városház utcai épület. Ebben a házban 1863-tól a pénzüzetek államosításáig a Békés Megyei Takarékpénztári Egyesület működött, amelynek első igazgatója Bodoki Károly, a kor kiváló mérnöke, a Körös-Berettyó völgy szabályozásának kimagasló alakja volt. Az emeleti erkély korlátján ma is olvashatók a takarékpénztári egyesület nevének kezdőbetűi.

Az épület és a vízügyi szolgálat kapcsolatát eddig csak a cégtábla hirdette.

Az 50 éves évforduló alkalmából

szerettük volna a nekünk otthont adó épületet is díszbe öltöztetni, egyben méltó emléket állítani annak, hogy itt egy másfél évszázados hagyományokkal rendelkező vízügyi szervezet működik.

Egy művészeti jellegű alkotás elkészítéséhez az ember kétféle szempont alapján választ partnert. Egyrészt

fontos, hogy ismerje és szeresse az adott alkotók művészetét. A másik, talán nem kevésbé lényeges szempont, hogy a partnerek részéről legyen készség a kölcsönös bizalmon alapuló együttműködésre, együtt gondolkodásra.

Választásunk Debreczeni Zsóka és Pelcz Zoltán keramikus művészekre esett, akiket az avatás alkalmából természetesen körünkben üdvözölhettünk.

A Szilvásváradon élő művészek a kilencvenes évek elejétől alkotótársként közösen készítik kerámia szobraikat. Mindketten tagjai a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének, a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetségének és a Magyar Keramikusok Társaságának.

Rendszeresen részt vesznek hazai és külföldi kiállításokon, évente önálló tárlatokon is bemutatják alkotásaikat.

Munkásságukra jellemző technika az 1200 °C-on égetett, mázas vagy mázatlan, fénoxidokkal színezett, esetenként platínával és arannyal égetett samott, de készítenek domborműveket és kisplasztikákat bronzból is.

A most elkészült és felavatásra kerülő dombormű a **Folyó** címet viseli.

A folyó allegóriájaként megjelenített

A dombormű részlete

ÜNNEPELTÜNK

női portré az élővizek szelídségére, szeszélyességére és szépségére utal. Mindezek a tulajdonságok nagyon jellemzőek a Körösökre. Folyóink szelídségéről, szépségéről bárki meggyőződhet, ha egy vízparti kirándulást, vízi túrát tesz.

A Körösök szeszélyes vízjárását jól szemlélteti, hogy a legnagyobb vízhozamok értéke 6–800-szorosa a legkisebb mért hozamokénak.

A folyószabályozási és belvív-mentesítési munkák jellegzetes fizikai munkásai, a kubikosok a nehéz, közösséget formáló, természetátalakító munkára utalnak.

A domborművön párban láthatók, mint ahogy jellemzően párban is dolgoztak. Megrakva a talicskát egyikük tolt, másikuk kötéllel húzta felfelé a meredek töltésoldalon. Markáns alakjuk Jókai sorait juttatja eszünkbe:

„Minden munkás előtt tisztelettel hajtom meg fejem, de a Tisza-menti kubikosok előtt levett kalappal haladok végig, mert azok az Isten munkásai.”

A reformkori színterítő mérnök alakja egyrészt azt szimbolizálja, hogy az emberi ész volt az, ami a vizet áldássá tette, a kubikosok és a mérnök együttese pedig a szellemi és a fizikai munka egymásrautaltságát jelzi, közös heroikus küzdelmüknek állít emléket. A fizikai, anyagi és a szellemi dolgok viszonyát Széchenyi így fogalmazta meg: „Az anyagi, lelket a dolgoknak nem adhat; valamint más részről csupa szellemivel sem lakik senki is jól. Karöltve kell tehát egyiknek a másikkal járni.”

A színterítő mérnök alakjában Bodoki Károlyra, a Körös-szabályozás tervezőjére és irányítójára ismerhetünk.

A településkép részlete a folyó haragos arcára, a pusztító árvizekre, valamint az épített és a természeti környezet viszonyára egyaránt utal. A vízi környezet szépségét, sokszínűségét nád, sás, vízimadár és halak jelenítik meg.

A vízügy és a környezetvédelem kapcsolata régi keletű.

Magyarországon az állami környezetvédelem szervezetrendszer a vízügyi igazgatóságok bázisán alakult ki. A víz minőségével való foglalkozás kezdettől jelen volt a vízügyi igazgatóságokon, az 1953. évi alapítást követően 1956-ban már megkezdődött

a vízminőség vizsgáló laboratóriumok kialakítása.

A dombormű a folyóhoz kötődő beavatkozások, átalakítások és a természeti, környezeti értékek összhangját hangsúlyozza és sugallja.

A térség vízgazdálkodásának kiemelkedő alakjai előtt tisztelegtek az alkotók azzal, hogy gróf Széchenyi István, Huszár Mátyás, Gallacz János, Bodoki Mihály, Bodoki Károly, Beszedes József és Kienitz Vilmos kézjegyei is megtalálhatók a domborművön.

Az alkotók a felületeket úgy igyekeztek izgalmassá tenni, hogy három mintázási módot alkalmaztak:

- a plasztikát (így kerültek megformázásra a halak),
- a félplasztikát (ilyen a női fej),
- és a domborművet.

A falikép anyaga 1200 °C-on égetett mázas samott, a fémes rész ráégetett platina és arany.

A munka megtervezésekor az alkotók jól alkalmazkodtak az épület stílusához, hangulatához, melyekkel harmonikus egységet tudtak teremteni.

Az igazgatóság dolgozói nevében is szívből gratulálók a művészeknek, ez a gyönyörű dombormű méltó ajándék az 50 éves vízügyi igazgatóság számára.

Az évfordulós megemlékezés központi rendezvénye – a dombormű

avatás után – a Gyulai Erkel Ferenc Általános Művelődési Központ színháztermében volt.

A jelenlévőket a színpadi elnökségi asztalnál ülők köszöntötték és jókívánásaikat fejezték ki a vízügyi szolgálat szakemberei számára.

Dr. Perjési Klára, Gyula Város polgármestere a város és nagy múltú intézményével, a vízügyi igazgatósággal való eredményes együttműködésről beszélt.

Varga Zoltán, Békés megye közgyűlésének elnöke az igazgatóság megyei meghatározó szerepét emelte ki és az Európai Unióval összefüggő fontos vízgazdálkodási feladatokra is utalt.

Köszöntőt mondtak a magyar–román vízügyi kapcsolataink határon túli partnerszervezeteinek képviselői is. A Nagyváradi Vízügyi Igazgatóság vezetőjének, *Mitruț Tenisnek* az igazgatósághoz írt levelét *Ioan Moisa* igazgatóhelyettes tolmácsolta, hangsúlyozva, hogy romániai és a magyarországi vízgazdálkodási egységek közötti kapcsolat a kölcsönös tiszteletre alapozva, pozitív irányban fejlődött. A szintén nagyváradi székhelyű Bihar Megyei Talajjavító és Belvívvédelmi Igazgatóság igazgatója, *Pásztor Sándor* reményét fejezte ki, hogy a vízügyi szakmai tevékenységet a vízrajzi adottságok határozzák meg mielőbb.

Emlékezés az elhunytakra

ÜNNEPELTÜNK

Az ünnepi köszöntők után Bak Sándor igazgató tartott megemlékezést, az igazgatóság megalakulásának 50. évfordulója alkalmából.

Tisztelt Helyettes Államtitkár Úr, tisztelt Elnök úr, tisztelt Polgármester Asszony, kedves Vendégeink, kedves korábbi és jelenlegi vízügyes Munkatársak!

Jó és egyben megható érzés végigtekinteni a megtelt színháztermen, köszönöm, hogy elfogadták meghívásunkat, fontosnak tartották, hogy jelen legyenek a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság 50 éves jubileumi rendezvényén.

Úgy, ahogy a családi ünnepeken fontos, hogy minden családtag jelen legyen, a gyulai vízügyesek nagy családjának ünnepi megemlékezését az teszi igazán széppé, ha azt volt és jelenlegi munkatársaink, kedves partnereink társaságában tölthetjük.

Az egységes vízügyi szolgálat és ezen belül a Gyulai Vízügyi Igazgatóság fennállásának 50. évfordulóját ünnepeljük. 1953. szeptember 30-án jelent meg az 1060-as számú Minisztertanácsi határozat, amely alapján felállították az Országos Vízügyi Főigazgatóságot, és létrehoztak kezdetben 11, majd a bajaival kibővülve 12 vízügyi igazgatóságot. Az újrászervezett vízügyi szolgálat első vezetője az OVF élén *Rajczai Kálmán* volt, aki a Gyulai Vízügyi Igazgatóság vezetőjének *Kurta Józsefet* nevezte ki. A vízügyi szolgálat országos jubileumi ünnepségén, Esztergomban volt lehetőségünk személyesen is találkozni *Rajczai Kálmánnal*, aki ma is jó szellemi és fizikai állapotnak örvend.

Az egységes vízügyi szervezet az 50 éves működéssel minden bizonyosan igen előkelő helyet foglal el az igazgatási szervezetek sorában. Ez a tiszteletet parancsolóan hangzó 50-es szám azonban messze nem fejezi ki azokat az előzményeket, hagyományokat, értékeket, amelyeket a vízügyi szolgálat magáénak vallhat, amely idők és jeles elődök örököseinek tekintheti magát.

A vízügyi államigazgatás kezdetei ugyanis hazánkban egészen II. József koráig, 1788-ig nyúlnak vissza, ekkor jött létre a Helytartótanácsnak és a Magyar Királyi Kamarának alárendelt

A résztvevők egy csoportja

Vízi- és Építészeti Főigazgatóság, amely vízimunkálatok előkészítésével, lebonyolításával, véleményezésével és ellenőrzésével is foglalkozott. Hangsúlyoznom kell, hogy ez nem kizárólagos vízügyi hivatal volt, feladatkörébe tartozott minden állami építésügy.

Ha a vízügyi szervezetek gyulai megjelenését tekintjük, akkor több mint 150 évvel kell visszamennünk az időben.

Gróf Széchenyi István javaslatára 1845. december 7-én alakult meg Gyulán a Körös-Szabályozási Társulat.

A vízgazdálkodási szervezetekre a 19. század második felében hármas tagozódás volt jellemző. A területek tényleges gazdái a társulatok voltak, mellettük Folyammérnöki és Kultúrmérnöki Hivatalok működtek. Gyulán 1869-ben állították fel a Folyammérnöki Hivatalt.

A vízügyi igazgatóságok 1953. évi létrehozásának legfontosabb előzményeként, kiváltójaként a földreformot kell megneveznünk. A földreform ugyanis megszüntette a társulatok addigi gazdasági bázisát jelentő nagybirtokrendszert és a társulatokat megoldhatatlan feladat elé állította azzal, hogy az ártéri járulékot több ezer kigazdától, földhöz jutott egykori zsellértől kellett volna behajtania.

A társulatok egyre inkább a költségvetésre szorultak, ezt a kormányzat a társulatok államosításával reagálta le. 1953-ban a politikai légkör is megfelelően alakult egy erős, egységes vízügyi szervezet létrehozásához.

Gyulán a Gyulai Kultúrmérnöki és Belvízrendező, valamint a Gyulai Árvízvédelmi és Folyamszabályozási Hivatalok összevonásával megalakult a Gyulai Vízügyi Igazgatóság. A területi szerveket kezdetben a székhelyük szerint nevezték el, ezt 1959-ben váltotta fel a földrajzi egységek szerinti elnevezés, igazgatóságunk azóta viseli a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság nevet.

A Gyulai Vízügyi Igazgatóság állományába 196 dolgozó került kinevezésre, jó néhányan ma is itt vannak velünk. Az igazgatóság első vezetőjéről tettem említést, had említsem meg az első igazgatóhelyettes főmérnököt is, *Kienitz Vilmost*.

A Gyulai Vízügyi Igazgatóság az alapításkor a jelenleginél lényegesen kisebb területen működött. A jelenlegi Szeghalmi Szakasz-mérnökség északi része 1964-ben került hozzánk a debreceni igazgatóságtól, a Szarvasi Szakasz-mérnökséggel pedig – amely korábban Szegedhez tartozott – 1973-ban egészült ki az igazgatóság területe.

Érdekes lehet felidézni a vízügyi

igazgatóságok alapításkori alapfeladatait:

- feltárják és elosztják a vízkészleteket,
- elkészítik a vízgazdálkodás terveit,
- közreműködnek a vízgazdálkodással kapcsolatos tudományos kutatásban, műszaki tervezésben,
- műszakilag irányítják és ellenőrzik a mesterséges víziutak és a víztárolók tervezési és építési munkáit,
- ellátják az árvíz- és belvízvédelmet,
- ellátják a vízügyi államigazgatási ügyekben az elsőfokú hatósági teendőket,
- üzemeltetik a más szervezetek által nem adott vízi építményeket,
- közreműködnek a közüzemi vízellátással és szennyvízelvezetéssel kapcsolatban a vízbeszerzés és a vízvezetés általános műszaki megoldásának kidolgozásában.

A feladatok nagy részét az igazgatóság ma is ellátja, noha a feladatok viszonylagos állandósága ennek ellentmondani látszik. A vízügyi igazgatóság nem volt egy, a változásoktól mentes, ideális „sziget” az elmúlt 50 év során.

Magán hordta és visszatükrözte mindazokat a jegyeket, amelyek egy-egy időszak társadalmi-gazdasági viszonyait, politikai súlypontjait, útkereséseit jellemezték. És ez az 50 év messze nem az állandóságot jelentette a vízügyi szolgálat életében, hanem változások sokaságát, mint ahogy jelentősen változott közben körülöttünk a világ is.

Ez a fél évszázad felöleli a szocialista korszak vízgazdálkodását, a tervgazdálkodás, a közművesítések időszakát, a nagytársadalmi vízgazdálkodás előtérbe kerülését, a környezetvédelmi szempontokat is figyelembe vevő komplex vízgazdálkodási szemlélet megerősödését, majd a rendszerváltást, az önkormányzati rendszer kialakulását, az Európai Unióhoz való csatlakozásra való felkészülést.

50 év történelmi léptékekkel mérve igen rövid idő, egy szervezet életében azonban nem az.

Ma más-más korok, korszakok igen elétérő külső körülmények, feltételek között élő és dolgozó embereit köti össze az, hogy mindannyian a gyulai

Fekete Sándorné, a KÖVZIG dolgozója miniszteri kitüntetést vesz át

vízügyi igazgatóság munkatársai voltak.

De milyenek is vagyunk, milyen is ez a vízügyi igazgatóság, különbözik-e és ha igen, miben különbözik más hivataloktól?

Azt hiszem, hogy van különbség, s ez a feladatainkból logikusan következik. A vízügyi igazgatóságot a normál hivatali feladatok ellátása mellett a természet erői külön is ismétlődően próbára teszik.

Az ár- és belvízveszély és a vízminőségi károk elhárítását szolgáló munkánkat jogszabályban rögzített nagyfokú önállósággal és igen direkt felelősséggel kell végeznünk. Szakmai helyzetértékelésünk, döntéseink helyessége közvetlen hatással van a térségben élők és az itt felhalmozott nemzeti vagyoni biztonságára. Ez különleges felhatalmazás és különleges felelősség!

Az ár- és belvízvédekezési feladatok eredményes ellátása fokozott felelősséget, speciális irányítási, vezetési, döntési rendszer működtetését igényli. Talán ez az oka, hogy sokan „félkatonai” szervezetnek látnak bennünket. Ugyanakkor az is igaz, hogy a nehéz, embert próbáló helyzetek közelebb is hoznak minket egymáshoz, növelik a szervezet belső kohézióját.

A vízügyi igazgatóság tehát nem klasszikus hivatali szervezet. Munkánk ellátásához nagyfokú területi ismeretekre, a természet, a vizek ismeretére, tiszteletére és talán nem túlzás, szeretetére van szükség.

Igen, számunkra a víz több mint a munkánk, kereső foglalkozásunk tárgya, szeretetet, felelősséget érzünk a víz iránt, a víztért.

A vízhez való sokszínű viszonyunkat nehéz lenne Vörösmarty sorainál szébben, kifejezőbben megfogalmazni:

*„A víz kétes elem, a földet elönti, de táplál;
Gát, de merészeknek pálya világokon át.
Gyötrelmes keserű, ha szemedből bú sajtoló ki;
Kéj, ha örömcseppként ömlik el arcaidon.
Árja megöl, de szelíd gyógyszerre lesz, ha beteg vagy,
S szűz forrásaiból vissza jön életerőd:
Természettől nyert a víz kétféle hatalmat,
Isteni áldássá tette az emberi ész.”*

Képiró Károly korelnök (93 éves) köszöntése

A fokozott elhivatottság a mai, értékrendjében nem mindig pozitív értelemben átrendeződött világban is jellemzi munkatársainkat. Ez a bizonyos helyzetekben szigorú, ugyanakkor talán családiasabb légkör, a természet, a vizek közelsége, a közösségért való felelősségteljes cselekvés lehetősége a fiatalokat is megérinti. Sokan a szüleik példáját követve választják a vízügyi szolgálatot. Elismert gátőr dinasztiáink vannak, ma is 40 családnak dolgozik legalább két tagja az igazgatóságnál, és további 40 olyan munkatársunk van, akinek van vagy volt vízügyes a családjában.

A korábbi száraz periódust követően 1998-tól nagy árvizek és súlyos belvizek követték egymást a Tisza-völgyben és legutóbb a Dunán is. Ezekben az embert próbáló helyzetekben fiatal munkatáraink néhány hét alatt váltak elkötelezett vízügyesekké.

A fokozott kötődést jelzi, hogy a nyugdíjas korosztály sem szakítja meg kapcsolatát az igazgatósággal. Büszkék vízügyes voltukra, arra, hogy évtizedeket töltöttek el a vízügyi szolgálatban. Ma is érdeklődnek az igazgatósági események iránt, tartalmas programokat szerveznek.

Békés megyében, a Körös-vidéken a víznek óriási jelentősége van. Ez különleges helyzetet biztosít a vízügyi

igazgatóság számára, munkánkat nagy közfigyelem kíséri. A kiemelt figyelem indokolt is, hiszen igen heves vízjárású folyóink vannak, területünk több mint kétharmada mentesített mélyártér, térségünk az ország leginkább belvízveszélyes területei közé tartozik. A Körös-völgy vízigényei csak a Tisza víz átvezetésével elégíthetők ki, a megye egészséges ivóvízellátása a Maros hordalékkúp sérülékeny vízbázisáról regionális rendszereken keresztül biztosítható. Szennyezésekre igen érzékeny duzzasztott vizek területünk, amelyek hasznosításával kapcsolatban a társadalom egyre több és változatosabb igényt fogalmaz meg. Rendkívüli természeti értékeket képviselő holtágaink összes partvonal hossza meghaladja a Balatonét, emellett kedvező termálvíz feltárási lehetőségeink vannak és még sorolhatnám azokat az adottságokat, amelyek a víznek megkülönböztetett figyelmet biztosítanak a Körös-vidéken.

Mindezek a vízgazdálkodási adottságok azt jelentik, hogy Békés megye gazdasági fejlődése, tőkevonzó képességének növelése, egy fenntartható területfejlesztési stratégia megvalósítása elképzelhetetlen a vízgazdálkodási adottságok figyelembe vétele, tudatos kiaknázása nélkül.

Ez azonban már nem csak az 50 éves

múltról szól, hanem a jelenről és még inkább a jövőről is.

Azt gondolom, hogy egy alapvetően a múltra emlékező ünnepen is kell, hogy szó essen a jövőről is.

Közismert, hogy a Kormány döntött a vízügyi, környezetvédelmi és természetvédelmi szervezeti rendszer átalakításáról. A vízügyi szolgálat elvszerűen szeretné végrehajtani a határozatot, amely lezár egy 50 éves korszakot, és az eddig egy egységes szervezetben ellátott feladatokat két különálló, de szoros együttműködésre kötelezett szervezethez telepíti. A szoros együttműködést szeretném hangsúlyozni. A Vízügyi Felügyelet megbízott vezetőjével együtt arra törekszünk, hogy az átalakítás minél kisebb megrázkódtatást jelentsen a munkatársak számára, a legjobb szakmai kompromisszumok megtalálásával minél működőképesebben töltsük ki a Kormányhatározatban rögzített kereteket.

A munkatársak felkészültsége, szakmaszeretete és lojalitása a biztosítéka annak, hogy a megváltozott keretek között is meg fogjuk tudni teremteni a hatékony, felelősséggel vállalható vízgazdálkodási feladat-ellátás feltételeit.

Az elmúlt időszakhoz hasonlóan a térség biztonságát és fejlődését szeretnénk a vízgazdálkodás eszközeivel szolgálni. A törekvéseink nem túlzottak és szakmai alapokon állnak.

A társzervezetek, önkormányzatok tevékenységének koordinálásával örködni kívánunk a mentesített árterületeken felhalmozott több száz milliárd forintos nemzeti vagyoni biztonságát felett és partnerei szeretnénk lenni mindenkinek, aki a vízgazdálkodási adottságok, értékek jobb kihasználásával, a vízhez kapcsolódó infrastruktúra fejlesztésével kívánja elősegíteni a Körös-vidék felemelkedését, az igények jobb kielégítését.

Az Európai Unióhoz történő csatlakozás a vízügyi szolgálat számára is új feladatokat, új kihívásokat jelent. Az Európai Unió Víz Keretirányelvéből adódó feladatok végrehajtása, a vízgyűjtő-gazdálkodási tervek elkészítése az eddigieknél is szorosabb együttműködést feltételez partnereinkkel.

Határvízi igazgatóság lévén fontos

ÜNNEPELTÜNK

Dr. Váradi József vízügyi helyettes államtitkár megemlékezést tart

A Gyulai Vonós Kamarazenekar műsora

számunkra, hogy hazánk uniós csatlakozása és Románia csatlakozási szándéknyilatkozata új fejezetet nyit majd a határon átnyúló vízgazdálkodási együttműködés lehetőségeit illetően.

A vízügyi igazgatóság tevékenysége csak a környezetünkkel, a társszervezetekkel való jó együttműködésen keresztül lehet eredményes. Az elmúlt 50 év eredményei, sikerei az ő eredményeik, az ő sikereik is.

Köszönettel tartozunk a főhatóságoknak, társhatóságoknak, szakhatóságoknak, romániai partnerszervezeteknek, a tanácsai, majd önkormányzati szervezeteknek, a megyei védelmi bizottságnak, a tudományos és oktatási intézményeknek, vízgazdálkodási társulatoknak, víziközmű szolgáltató szervezeteknek, nagy és kis vízfelhasználóknak, akikkel együttműködhettünk

az elmúlt fél évszázad során. Van egy mondás, miszerint az ünnepek arra valók, hogy előnyt szerezzünk a hétköznapokra. Szolgálja hát ez az ünnep az elkövetkező hétköznapokra történő felkészülést is.

Köszönöm a megtisztelő figyelmet!

Az igazgatói beszéd után gyertyagyújtásával és néma felállással emlékeztek meg a jelenlévők az elhunyt vízügyes munkatársakról.

Ezután *dr. Váradi József*, a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium helyettes államtitkára tartott megemlékezést, aki bemutatta a Körös-vidék kiszolgáltatott vízgazdálkodási helyzetét, a térségi és az ágazati szakmai összefogás fontosságát hangsúlyozta.

Takács Lajos nyugalmazott vízügyi igazgató személyes hangú visszaemlékezésében a vezetői időszak alatti nagy árvizek három epizódját mesélte el, bemutatva a kritikus védelmi helyzetekben való döntések meghozatalának rendkívüli nehézségeit.

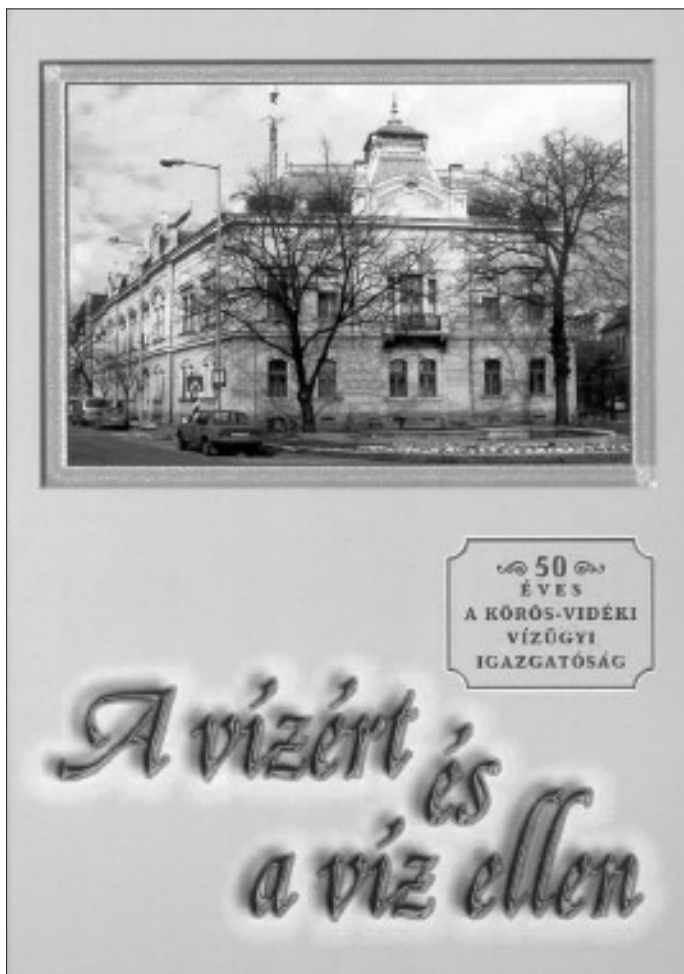
Tóth Imre országgyűlési képviselő, Sarkad város polgármestere köszönetét fejezte ki az igazgatóság és a város közötti eredményes együttműködésért.

Az elmúlt évtizedek nagy árvizei elleni védekezések, a mezőgazdasági és ipari vízgazdálkodási program megvalósítása, az ivóvízellátás széleskörű megteremtése elképzelhetetlen lett volna az elmúlt fél évszázad alatt a vízügyi szolgálatban dolgozó több mint százezer ember helytállása nélkül. Az 50 éves jubileum tiszteletére *dr. Persányi Miklós* környezetvédelmi és vízügyi miniszter emlékérmeket adományozott mindazok számára, akik a vízügyi szolgálat tagjaként részt vettek ebben az ország építő tevékenységében.

A jubileumi ezüst emlékérmeket Bak Sándor igazgató adta át a vízügyi igazgatóságnál 1953-ban itt dolgozók részére, valamint azoknak, akik több mint 35 éves vízügyi szolgálatuk alatt eredményes munkát végeztek.

ÜNNEPELTÜNK

Jubileumi emlékkiadvány

EZÜST ÉRMES KITÜNTETETTEK

Ambrus Hubáné	Képiró Károly
Ambrus Lajos	Kincses István
Bak Gyula	Kozma Ferenc
Balogh István	Lázár Istvánné
Bán György	Marti Mihály
Bányai Géza	Nagy Mihály
Csányi István	Nagy Sándor
Debreczeni Mihály	Oláh István
Fazekas Imre	Pálinkás Lajos
Fekete Sándor	Pauló András
Fekete Sándorné	Püski Sándor
Galambos Imre	Rácz Józsefné
Galbács Zoltán	Szarka Mihály
Galbáts Zoltán id.	Török János
Goda Péter dr.	Várkonyi Kálmán
Góg Imre	Vidó Lajosné
Gyimesi György	Takács Lajos
Hodosán László	

A környezetvédelmi és vízügyi miniszter az 50 éves jubileum tiszteletére bronz emlékérmeket adományozott a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság valamennyi jelenlegi dolgozójának, a Biztonsági Üzem Kft. és a Szerkezet-és Vízépítő Részvénytársaság Gyulai telephelye azon munkatársainak, akik korábban a vízügyi igazgatóság szervezetében dolgoztak. A bronz emlékérmeket az egységvezetők adták át munkatársainknak.

Az ünnepi megemlékezéseket Szőke Pál színművész próza előadással, Joczó Adrienn fuvola szólóval és a Gyulai Vonós Kamaraegyüttes vonós-bemutatóval tették hangulatossá.

Az ünnepi emlékülés után a vendégek megtekintették a Vízügyi Múzeum által elkészített, az állami vízgazdálkodás 50 évét bemutató vándorkiállítást. A meghívott vendégek, valamint a jelenlegi és egykori vízügyi dolgozók számára fogadást rendezett a vízügyi igazgatóság, ahol a régi jó ismerősök a közös élményeket felelevenítve töltötték el a kora délutánt.

Az igazgatóság megalakulásának 50. évfordulója tiszteletére emlékkiadvány készült mindazok számára, akik a megemlékezésen részt vettek, és akik a vízügyi igazgatósághoz valamilyen módon kötődnek. A program végén valamennyi vendég átvehette az igazgatóság ajándékát, a Vízért és a víz ellen című könyvet.

*Boldog, békés új esztendőt
kívánunk minden
Kedves Olvasónak!*

Körös-vidéki Hírlevél Szerkesztősége

E.: KÖVIZIG 5700 GYULA, Városház utca 26.

Díj hitelezve
Közzeti Postahivatal
GYULA I. 5701

NYOMTATVÁNY

KÖRÖS-VIDÉKI
hírlevél

Kiadó: Körös Vidéki Vízügyi Igazgatóság. Felelős kiadó: **Bak Sándor** igazgató

Szerkesztő: **Cserkúti Andrásné**

5700 Gyula, Városház utca 26. Tel.: 66/526-400*, Fax: 66/526-407 E-mail: kovizig@kovizig.hu, www.kovizig.hu

Megjelenik havonta 600 példányban

Kiadványszerkesztés: Kovács Sándor. Nyomtatás: Rotapress Bt. Gyula, telefon: 06-60/301-522